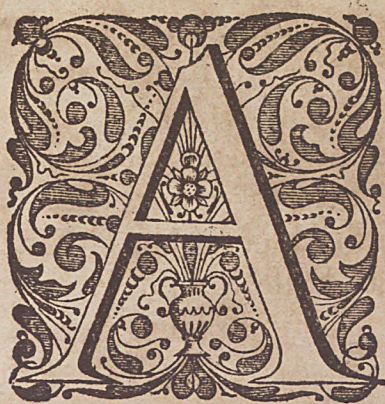

I N S V L A
I S C H I A.

*Oenotrides
unde dicta.*

Nte Eleam, inquit Strabo, sitæ sunt duæ Oenotrides insulæ stationibus præditæ. Et Plinius lib. 3, cap. 7: Contra Veliam, inquit, Pontia & Ischia: utraque uno nomine Oenotrides.

Quæ nomina anti-qua iisdem litteris etiam nunc servant. Oenotrides autem dicuntur ab Oenotris, qui primi è Græcia in Italiâ venere, unde & tota Italia postmodum Oenotria dicta fuit. Qui Oenotri huc deducti fuere ab Oenotro, ut inquit Dionysius, Lycaonis filio, septendecim ætatibus ante, quam ad Trojam bellatum est. Migravit autem Oenotrus è Græcia, non contentus portione patrimonii sui. etenim, quum xii essent Lycaoni filii, opus erat, in totidem sortes dividi Arcadiam. Hanc ob causam Oenotrus, relicta Peloponneso, clâsseque paratâ, trajecit mare Ionium; unaque Peucetius, unus è fratrum numero; comitante eos bona parte popularium. ajunt enim, hanc gentem olim fuisse numerosissimam. Adjunxerunt se his & alii Græci; quibus non sufficiebat ager proprius. Itaque Peucetius, quo primum adpulerunt in Italiam, super Iapygium promontorium suis expositis, sedem ibi fixit: & ab eo horum locorum incolæ adpellati sunt Peucetii. Oenotrus cum majore parte exercitus in alterum pervenit sinum, qui alluit occidentale latus Italiæ. is tunc ab adcolentibus Ausonibus dicebatur Ausonius. deinde Hetruscis maris imperio potitis, mutavit nomen quod nunc obtinet. Heic nactus multos agros pascuis, multos arationi aptissimos, cæterum incultos plerosque, ac ne eos quidem qui colerentur, hominibus frequentatos: quum repurgasset eos ex parte quadam à barbaris, condidit opida parva & contigua in montibus; ut tum erat mos veterum. Id totum, quantum agri obtinuit, (fuit haud exiguum,) Oenotria dicta est: Oenotri-que, ditionis ejus homines. Plura qui desiderat de Oenotris, videat Dionysium Halicarnassensem, adcuratissimum Italicarum antiquitatum scriptorem, lib. i. Atque ab his Oenotris insulæ hæc obtinuerè Oenotridum nomen.

*Olim Italia
annexa.*

Sunt qui opinentur contiguas olim reliquæ Italiæ cum Sicilia & aliis fuisse; terræ enim motibus à continente abruptas: quod cum alii, tum & Æschylus affirmavit, ut inquit Strabo. Hujus
Italia.

rei, inquit idem, argumenta ducuntur ab iis quæ Ætnæ & aliis Siciliæ partibus accidunt, & Liparæ, insulisque circumjacentibus. Sed & Pithecusæ ac opposita continens habent, quibus probabile reddatur, Siciliæ hoc evenisse. Ac nunc quidem apertis oribus, per quæ ignis efflatur, massæque ignitæ & aquæ egeruntur, raro ajunt terram freto vicinam motu concuti. Olim autem cum omnes essent exitus obturati qui foras pertinerent, ignis ac venti à terra contenti, vehementes ediderunt motus, quibus loca illa concussa & vi ventorum quasi subruta tandem concesserunt, perruptaque utrunque mare admiserunt, cum hoc, tum quod ibi est inter reliquas insulas. Etenim Prochyta, Pithecusæ, Capræ, Leucosia, Sirensæ & Oenotrides, partes sunt continentis avulsæ: nonnullæ insulæ ex ipso mari emerferunt, sicut & nunc multis locis evenit: quæ enim in alto jacent mari, eas probabile est ex profundo sursum egestas esse: quæ autem ante promontoria sunt sitæ, aut freto à continente dividuntur, maxime rationi consentaneum est ab ea esse abruptas. Hactenus Strabo. Addunt præterea alii, soli naturam eandem cum ea quæ est in continenti.

Ischia dicta fuit olim Ænaria, Inarime Homero, & Pithecusæ. Ambitus ejus est 17 milliarium, cingitur altissimis undique rupibus, ut non nisi una parte ad eam pateat accessus. thermis, & calidis fontibus scatet. Ad ortum urbs est *Ischia*, cum arce munitissima, forma peninsulari; in qua Ferrandinus, filius Alphonsi secundi regis Arragonum, aliquandiu delituit; cum Neapolitano regno victor inauguraretur Carolus VIII Galliarum Rex. Urbem hodie vocant *Gerundam*. Eam Alphonsus Davalus cum universâ insula diu tenuit, atque peramplo palatio ibi exstructo ornavit. Patri successit filius, Marchio Pescaræ.

Passa est terræmotus & incendia horrenda. *Damna.* Inter alia anno mcccxi, regnante in Sicilia Carolo II, venis sulphuris in imis terræ visceribus accensis, tristi & horrendo spectaculo, pleraque insulæ loca, & maximam urbis partem flamma absumsit, adeo ut incolæ, fugientes incendium & tetrum sulphuris odorem, desertis sedibus, coacti fuerint continentem aut alias vicinas insulas petere.

Ager insulæ vini proventu felicissimus est, *Ager.* adeo ut quotannis quindecim millia doliorum inde exportentur.

X x x x